

sig meget stærkt frem, om det ikke lod sig gøre at iværksætte en større Fabrikation af Kunstsmør eller Blandingssmør, som i saa Tilfælde kunde træde ind i Rationeringen og aflaste det hjemlige Smørforbrug. Af Betænkningen vil det ses, at Udvalget har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og jeg vil benytte Lejligheden til at anmode den højtærede Indenrigsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Der er et Spørgsmaal til, som det vistnok vil være rigtigt at fæste sin Opmærksomhed ved, og det er Spørgsmaalet om Ombytning af Smørmærker med Flæskmærker. Dette Spørgsmaal har Ernæringsraadet og for Resten flere beskæftiget sig med, og hvis det skulde kunne lykkes at finde en Ordning der, vil det være af Betydning baade med Hensyn til Statskassens Tilskud og ogsaa af ikke ringe Betydning for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Jeg vil derfor ogsaa henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, naar der nu skal træffes nærmere Bestemmelse med Hensyn til Flæskerationeringen, vil skænke dette Spørgsmaal lidt nærmere Overvejelse.

Lovforslaget kræver jo et meget betydeligt Tilskud af Statskassen, og Størelsen af dette Tilskud har selvfølgelig ogsaa været Genstand for Overvejelse i Udvalget. Det fremgaar af Betænkningen, at der i Udvalget har været ikke ringe Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at gaa til at paalægge Statskassen saa store Udgifter som dem, der her er Tale om. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved dette Spørgsmaal, men indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, som Betænkningen indeholder om dette Punkt.

Jeg skal dernæst slutte med at sige, at et Lovforslag som dette, der griber saa stærkt ind i mange Forhold, og som vil medføre store Indskrænkninger og Ulemper paa mange Omraader, jo ganske naturligt modtages med forskellige Opfattelser af, hvad der kan være det rigtige, det er der ikke noget at sige til. Men denne Forskel i Synspunkter har dog ikke været større i Udvalget, end at vi fra alle Sider har kunnet enes om at indstille det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse, og det skal jeg altsaa paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale.

Jensen-Grimsbjerg: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at fremkalde en Udtalelse fra den højtærede Minister angaaende det foreliggende Lovforslags § 1.

I denne Paragraf staar der: „Naar en Rationering af Fedtstoffer finder Sted, skal Producenterne af Smør aflevere den fornødne Mængde af denne Vare til Hjemmemarkedets Forsyning til Husholdningsbrug, saaledes at der kan tildeles ethvert Individ 250 g Smør ugentlig“. Efter Ordlyden i disse Linier har Mejeribrugget en formel Forpligtelse til at producere den i Paragraffen omhandlede Smørmængde, og det vil Mejeribrugget forhaabentlig og formentlig ogsaa kunne. Det er mig i alt Fald bekendt, at Mejeriorganisationernes Repræsentanter har den Opfattelse, at Mejerierne kan producere den Smørmængde, som der i Lovforslaget regnes med til Hjemmemarkedet, og at der endda kan blive et mindre Kvantum til Eksport. Men det er ikke muligt med nogen Sikkerhed at forudsæ Produktionens Størrelse. Meningen med § 1 maa vel derfor være, at Producenterne skal aflevere den i Paragraffen omhandlede Smørmængde, naar denne Mængde kan produceres. Det er mig bekendt, at Repræsentanter for Mejeriorganisationerne har den Opfattelse, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om han kan dele denne Opfattelse.

Knuth: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at fremkalde en Udtalelse af Ministeren om Slutningen af § 5, 1ste Stykke, hvor det omtales, hvorledes der skal forholdes, hvis der bliver et Overskud. Der staar nemlig: „I modsat Fald“ — d. v. s., hvis der bliver et Overskud — „fordeles Overskuddet med $\frac{2}{5}$ til Staten og $\frac{3}{5}$ til De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. Den Sum, som tilfalder Fællesorganisationen, fordeler denne ligelig gennem Mejerierne til samtlige Mælkeleverandører i Forhold til Mængden af den indvejede Sødsmælk“. Jeg er ikke ganske sikker paa, hvorledes dette vil blive forstaaet i Praksis. Efter min Mening bør alle de, som har leveret Sødsmælk, hvad enten den er gaaet ind i Smørproduktionen eller i Konsumen her i København, have Andel i Overskuddet. Det er jo ganske klart, at hvis de Mejerier, som væsentlig forsyner København med Mælk, var slaaet ind paa Smørfabrikationen, havde de faaet deres Andel i Overskuddet, og det, at der er et Overskud, betyder jo i Virkeligheden, at Mælken har været mere værd end den Pris, den er fikseret til. Smørret er fikseret til 2 Kr. 30 Øre, og derefter beregnes Mælkeprisen. Bliver der et Overskud, maa